

שנאמר ויאר את הלילה. שששהתמלאה להתחבר (להתחזק) ביצחק, לא קרב זה אל זה ולא יכל להתקרב, עד שבא יעקב והתחבר באברהם, ולקח את יצחק ושם אותו באמצע, ואז התקשרה האמונה זה בזה וזה בזה, ונצלו ישראל.

ושנינו, במקום שנמצאים האבות, שאר הצדיקים נמצאים אפס, ועל זה שם זה עולה לצדדים אחרים מפרדים, אף על גב שכלם יוצאים לדרך אחד.

בשמיארה בא"ר זו מצד יצחק ונקשרת בו, נעשה ים הגדול פקיה, וגלים חזקים עולים ויורדים בוצף ורגז בתקיפות, נוטל למעלה, עולה, ויורד למטה. אברהם בא מולו (כנגדו), ומתוף רגז ווצף וחמה ותקיפות זה אל זה לא היו מתקרבים, עד שבא יעקב ושוכף הרגז, וממיה ושובר גלי הים. זהו שכתוב (שמות ט"ו) ויט משה את ידו על הים ויולף ה' את הים ברוח קדים עזה וגו'. מה זה ברוח קדים עזה? זו רוח יעקב, עזה, תקיפה למולו לשבר רגז ים זה. וישם את הים לחרבה ויבקעו המים, (הוא) רוקן הים ממי רגז, ונחלקו המים לצד אברהם ולצד יעקב. זהו שכתוב ויבקעו המים, לצד זה ולצד זה, ועל כף כל האותיות בדרך ישר פראוי.

אלה אותיות בדרך ישר בצד יעקב, וכל אותם שבאו מצדו וכשבא יעקב, התחבר באברהם ולקח את יצחק, והשרהו באמצע. אז התקשרה האמונה זה בזה וזה בזה. ועל זה מעשה בתקון בשם הקדוש בזווג האבות נודע, שהוא קשר אחד,

באמצעייתא. פדין אתקשר מהימנותא דא ברא ודא ברא, ועל דא, עובדא בתקונא בשמא קדישא

דא ברא. דהא לא יכלין, בגין דהאי באר אתדבקא ביצחק. פמה דאת אמר, ויאר את הלילה. דכד אתמלייא לאתחברא (ס"א לאתקפא) ביצחק, לא קרב זה אל זה, ולא יכל לקרבא. עד דאתא יעקב, ואתחבר באברהם, ונטל ליצחק, ושאר יליה באמצעייתא, פדין אתקשר מהימנותא דא ברא ודא ברא, ואשתזיבו ישראל.

ותנינו, באתר דאבהתא אשתכחי, שאר צדיקייא משתכחי גבייהו, ועל דא שמא דא, סליק לסטרין אתרנין מתפרשו, אף על גב דכלהו נפקין לארחה חד.

בר נהרא האי בא"ר מסטרא דיצחק, ואתקשר ביה, אתעביד ימא רבא תקיפא, וגלגלין תקיפין, סלקין ונחתין בוצף ורוגזא בתקיפו, נטיל לעילא, (דף קנ"א ע"א) סליק, ונחתית לתתא, אברהם אתי לקבלא (ס"א לגבליה), ומגוז רוגזא וזעפא וחימתא ותקיפו, זה אל זה לא הוו מתקרבין, עד דאתא יעקב, ושכיף רוגזא, ומאיך ותבר גלגלי ימא, הדא הוא דכתיב, (שמות יד) ויט משה את ידו על הים ויולף ה' את הים ברוח קדים עזה וגו'. מאי ברוח קדים עזה. דא רוח יעקב, עזה תקיף לקבליה, לתברא רוגזא דהאי ימא. וישם את הים לחרבה ויבקעו המים (נ"א הוא) אריק ימא מימי רוגזין, ואתפליגו מיא לסטרא דאברהם ולסטרא דיעקב, הדא הוא דכתיב ויבקעו המים לסטרא דא ולסטרא דא. ועל דא אתוון פלהו בארז מישר פדקא יאות.

אלין אתוון בארז מישר, בסטר דיעקב, וכל אינון דאתו מסטריה, וכד אתא יעקב,

אתחבר באברהם, ונטל ליצחק, ושאר יליה באמצעייתא. פדין אתקשר מהימנותא דא ברא ודא ברא, ועל דא, עובדא בתקונא בשמא קדישא